

Giriş Tarihi: 25.2.2018

Bu son 28 Şubat olsun

FATMA DAMLA KAYAYERLİ

ABONE OL

Google News

28 Şubat darbesinde suçlanıp hapse atılan mahkumların çilesi devam ediyor. Darbenin 21. yıldönümünde bizlere "Bu son 28 Şubat olsun!" diyerek mektuplar yolladılar ve mağduriyetlerini dile getirdiler

Darbenin ayak seslerini ilk olarak gazete ve televizyonlarda duydu 28 Şubat postmodern darbesini yaşayan toplum. Medyada manipülasyon ve dezenformasyon içeren haberlerle halkın algısı biçimlendirilmeye çalışıldı, psikolojik harp taktikleri bir bir uygulandı. Asker irtica bahanesiyle Refahyol Hükümeti'ni düşürdü, milyonlarca insan fişlendi, yerinden yurdundan edildi. Başörtülü kadınların okuması, çalışması engellendi. İşten atılanlar, sürgün edilenler, işkenceye uğrayanlar, cezaevlerine konular oldu. Siyasi, sosyal ve ekonomik boyutlarını da içinde barındıran bu darbe milyonlarca insanı mağdur etti, derin izler bıraktı. 28 Şubat postmodern darbesinin bu yıl 21. yılı. Yıllar içinde birçok mağduriyet giderildi ama darbenin etkisi hâlâ devam ediyor. Bu etkinin bir boyutu da cezaevlerinde yaşanıyor. 28 Şubat mahkumları denilen, 90'lı yıllarda cezaevine konulan yüzlerce mahkum bulunuyor. Darbenin 21. yıldönümünde 28 Şubat'ın cezaevindeki mağdurları

bizlere "Bu son 28 Şubat olsun!" diyerek mektuplar yolladılar.

TAMER ASLAN

FETÖ HUKUKU SİLAH OLARAK KULLANDI

28 Şubat sürecinin ayak sesleri duyulmaya başladığında ben hastanede TEM polislerinin üzerime yıkmaya çalıştığı suçları kabul etmemek için direniyordum. Eşimi ve bir yaşındaki kızımı tutuklamakla tehdit ederlerken bir polis yalnız kaldığım bir anda kulağıma "Senin bu suçlamalarla ilgin olmadığını biliyorum ama elimden bir şey gelmiyor. Şu an Refah Partisi'nin seçim zaferini engellemek için oyunlar planlanıyor" demişti. 34 gün sorguda dayatılan tutanakların altına imza atmayı reddettiğim için kağıtlara zorla parmağımı basıp mahkemeye götürüldüm. Tüm iddiaları reddettim. Ama 28 Şubat paşalarının gölgesi altında görülen ve [FETÖ](#)'nün gizlice çöreklediği mahkemelerden haksızlık ve zulümden başka bir şey çıkmayacağı açıktı. Gencecik kızların okul kapılarında aşağılandığı, halkın seçtiği liderlerin itibarsızlaştırıldığı bir dönemde bizler de cezaevlerinde bedel ödedik. FETÖ'nün geçmiş yıllarda hukuku silah olarak nasıl kullandığını bilmeyen yok. Birçok dava bozuldu. Yeniden yargılanıp tazminat alanlar oldu. Bizim davalarda ise bir değişiklik olmadı. Üstelik hakkımda AİHM'in ve üst mahkemenin verdiği yeniden yargılama kararı 11. [Ağır Ceza Mahkemesi](#)'ndeki FETÖ'cü hakimler tarafından engellendi. Şimdi o hakimler cezaevinde ve hâlâ davam bozulmuş değil. Anne ve babalarımızın tek arzuları, ölmeden önce bizi dışarıda görmek. Her ziyaret sonrası "Ömrümüz bir dahaki ziyarete yetecek mi?" diyerek ağlaya ağlaya gidiyorlar.

İSMAİL UYSAL

DERGİ SATTIĞIM İÇİN 23 YILDIR CEZAEVİNDEYİM

Biliyorum, bizler sizin nazarınızda kadre uğramış insanlarız. Böyle olmalı ki, mesela şahsım hakkında her fırsatta medyada "Gazete bayisinde bile satılan bir dergiyi dağıtmaktan, 23 yıldır cezaevinde" şeklinde, bizleri koruyup gözleyici bir usul takınılmakta. Evet, bu ifade kısmen doğrudur. Zira 1995 yılında, Terörle Mücadele Şubesi'nden içeri girinceye kadar buna yakın bir durum vardı. Kabul etmek gerekir ki, sadece dergi satmakla 'örgüt adına finans sağlamak' pek inandırıcı olmayacaktı ve haliyle bunu biraz kuvvetlendirmek gerekiyordu. Zaten öyle de yaptılar; ellerinde yaklaşık 20'ye yakın suç dosyasıyla birlikte geldiler. İçlerinde gasptan yağmaya kadar neler yoktu ki!

Allah'tan bana insafli davrandılar da sadece dört tane suç isnadıyla yetindiler. Tipine, duruşuna göre en uygun suçu uydurarak, tabii bu arada en geçerli olan 'Sopa hukuku'nu da fazlasıyla işleterek, en nihayetinde bizleri bu duruma bir güzel ikna (!) ettiler. DGM'lerde görülen davalarımız devam ederken, örgütsel suç hariç diğer davalardan normal mahkemelerde de yargılanmaya başladık. Şu an bile bu durumun hukuki dayanağını bilmiyorum ama neticede olmuştu işte ve hepsinden beraat ettik. Bazıları hakkında mahkeme açmaya bile gerek görmeden takipsizlik kararı verdiler. Ve maalesef şubat aylarıyla sınırlı da olsa, geçen bunca seneye ve onca yazılıp çizmeye rağmen bir arpa tanesi kadar olsun yol alabilmiş değiliz. İşte yeni bir şubat ayı daha geldi. Bakalım sesimizi etkili ve yetkili birilerine kadar ulaştırabilecek miyiz?

CAN ÖZBİLEN

GENERALLERİN YÜZÜNDEN MÜEBBET ALDIM

28 Şubat'ı dışarıda yaşamış insanımızın dahi, pek haberdar olmadığı, darbenin cezaevine yönelik yansımaları ve yaşanmış acılardır. Kimileri haklarında olmayan suç isnatlarıyla, sahte deliller ihdas edilerek mahkum edildi; kimilerinin alacağı az cezalar, sırf dünya görüşlerinden dolayı en üst seviyeye yükseltildi. Ömürleri boyunca yan yana gelmemiş insanlar, aynı uydurma örgütün üyeleri olarak yüksek cezalar aldı. Bu insanlardan ölenler oldu. Dışarıda aileleri dağılanlar oldu. Çocuğunu göremeden, çocuğunun hasretiyle hayata gözlerini yumanlar oldu. Tahsil hayatı yarım kalanlar oldu. Bizzat ben, mahkemenin verdiği makul bir cezayı çekmek üzereyken, 28 Şubat generallerinin brifinglerle yargıyı talimatlandırması neticesinde, cezası [Vural Savaş](#)'ın bulunduğu Yargıtay tarafından 'müebbet hapse' çevrilmiş birisiyim. 25 yıldır cezaevinde darbeci generalin utanmadan iddia ettiği "Kimseyi mağdur etmedik" sözünü yalanlarcasına yatmaktayım. 28 Şubat darbecileri yargılanıyor, dışarıda pek çok mağduriyetler giderildi ve gideriliyor. Fakat 28 Şubat en ağır sonuçlarıyla cezaevlerinde ve mağdurların ailelerinin evlerinde tüm şiddet ve acısıyla yaşanmaya devam ediyor.

ETHEM KÖYLÜ

GÜNLERCE İŞKENCE GÖRDÜK

"[15 Temmuz](#)'da ölenlerimiz şehit, geride kalanlarımız terörist mi?" diye sormuş Star gazetesi yazarlarından Yakup Köse. 28 Şubat mağdurlarının sesinin duyulmasından ve mağduriyetlerin sona erdirilmesinden haklı olarak şikayet etmiş. 28 Şubat mağdurları diye tarif edilen insanların kimler olduğu ve nasıl bir hayat sürdürdükleri, neler düşündükleri, bir aileleri oldukları acaba hiç düşünülüyor mu? 15 Temmuz darbecileri yani Fettoşçular, 28 Şubat darbecileri yani Kemalister gibi başarılı olsaydı, şu an hapishaneler Anadolu'nun genç evlatlarıyla dolmuş olacaktı. Anneler, babalar, kardeşler, çocuklar cezaevleri yolunda şimdiden ömür tüketmeye başlayacaktı. Bu insanlar evlatlarına reva görülen zulme dayanamayıp yüreklerine inecekti. Tıpkı bizim ailelerimize olduğu gibi. 28 Şubat da terörist diye yaftalanan insanlar yani bizler, kendini Allahsız Batıcıların ve onlara uşaklık edenlerin önlerine atıp "Bu vatan sahipsiz değil, bu vatani kimseye peşkeş çekemezsiniz" diyerek yumruk göstermiş, göğsümüzü siper etmiş insanlarız. Aynen 15 Temmuz'da göğsünü siper edenler gibi. O gecenin ilk şehitleri de bulunduğumuz çeşitli cezaevlerinde yıllarca sırt sırta verdiğimiz insanlardır. Bizler TEM'lerde günlerce işkence gördük. Bu işkenceleri DGM doktorları raporladı. Gözaltında yanlarında avukat bulundurulmadan, şahit, tanık dinlenilmeden, dinlenenlerin ise "Bunlar değil" demelerine rağmen FETÖ'cü ve brifingli hakimler tarafından esas ve usul gözetilmeden Bakırköy ve Üsküdar mahkemelerinin beraat ve takipsizlik kararlarına rağmen idamla yargılanıp [müebbet hapis](#) cezasına çarptırıldık. Mandacı olmayı kendimize yakıştırmayıp AİHM'e başvurmadık, zul saydık. "Bu son 28 Şubat olsun ve mağduriyetler bitirilsin" diyenlere teşekkür ediyoruz. Geç gelen adalet, adalet değildir ama hiç yoktan iyidir.

YENİDEN YARGILAMANIN ÖNÜNE GEÇİLDİ

Avukat Hamza Uçan: "İsmail Uysal, Cemil Şahin, Can Özbilen ve Tamer Aslan'ın cezaevinde bulunmalarının nedeni suç işlemiş olmaları değil, 28 Şubat cuntacılarının talimatı. 30 günden fazla süren gözaltı sürecinde işkenceyle elde edilen ifade tutanakları dışında dosyalarında mahkumiyete yeter nitelikte delil yok. AİHM kararına rağmen yeniden yargılama süreci işletilmedi. Zira İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yer alan ve 15 Temmuz darbe girişiminden sonra meslekten ihraç edilen Mehmet Fatih Gündoğdu ve Dilek Kösem tarafından engellendi bu süreç. Tek bir arzuları var: Bağımsız mahkemeler tarafından yeniden yargılanmak..."

MADDİ DELİL YOKTU

Avukat Mehmet Okatan: "Tamer Aslan'a işkenceye dayalı olarak alınmış ifadelerle müebbet verildi. Can Özbilen hakkında Jak Kamhi'ye [suikast](#) teşebbüsü iddiasıyla dava açılmıştı ancak işkenceyle alınmış ifadelerden başka hiçbir maddi delil yoktu. Yedi yıl ceza aldı, yatarı 2,5 yıldır. Ancak Yargıtay 9. Ceza Dairesi söz konusu kararı bozdu. O dönem [Turgut Özal](#)'a benzer bir suikast girişimi olmuş, Kartal Demirağ iki yıl yatıp çıkmıştı. Ona böyle böyle bir karar verilirken Kamhi'ye suikast teşebbüsünün anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüs olarak algılanması ve bu yönde karar verilmesi yargılama ile açıklanamaz."

ŞABAH